

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς . . . Δρ. χρ 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΚΕΥΗΝ

Πάσα αἰτήσις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρόιδην, διηγήτορον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (περὶ τῆς ἀποτυχίας τῶν μεταρρυθμίσεων). — Ἡπειρος. (Τὰ κατορθώματα τοῦ Γεν. Προξένου τῆς Ἰταλίας ἐν Ἡπείρῳ. — Τίνα σημασίαν κέκτηται δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡ Μακεδονία (πόσοι Ἕλληνες καὶ πόσοι Βούλγαροι οἰκοῦν αὐτήν). — Ὁ «Ἀγών» ἐν τῇ Ἀλυτρώτῳ (ποία σημασία ἀποδίδεται ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὰ τελευταῖα φιλοφρονηματα τοῦ Σουλτάνου). — Ὁ Νικόλαος Μανροκορδάτος. — Τὰ κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Νικολάου Μανροκορδάτου. — Ἡ «Ἐθνηκή» ἀνώνυμος ἐλληνικὴ εἰσαγγελία γενικῶν ἀσφαλειῶν (αἱ πρόδοι αὐτῆς). — Διήλωσις πρὸς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Ἀγῶνος». — Ἀγγέλματα καὶ θρόνοι. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. (. . . ἐκλογὴ προέδρου τῆς βουλῆς). — Τελευταῖαι Ἡπειρωτικαὶ εἰδήσεις. (συνκλήσις τῆς ἐφεδρείας τοῦ νομοῦ Ἰωαννίνων). — Ὁλλανδικαὶ καὶ Ἑλληνικαὶ παροιμίαι (ἐπιφυλλίς).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 6 Φεβρουαρίου 1903.

Λοιπὸν! Τὰ κομιτᾶτα διαλύονται, φυλακίζονται τῶν ἀπελευθερωτικῶν συμμοριῶν οἱ στρατηλάται, κλείονται τὰ γραφεῖα τῶν πρακτορείων, ἅτινα ἐστρατολόγουν ἐκ Βουλγαρίας τοὺς ἥρωας, οἵτινες ἠχημαλῶτιζον χάριν τῆς βουλγαρικῆς ἐλευθερίας γυναῖκας καὶ ἐσφαζον ἱερεῖς καὶ ἀσπλους ἐν Μακεδονίᾳ. Ἕλληνας χάριν τοῦ βουλγαρικοῦ μεγαλείου; Ταύτης τῆς προσπάθειας εὐρίσκει ἰκανὴν τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν ὁ πρόεδρος αὐτῆς Δάνερ, ἐν ᾧ ὁ κ. Δελκασσὲ βεβαίως δῶκε τὸ ἀντίθετον. Καὶ ὅλα ταῦτα συμβαίνουσιν ἐνεκα τῆς ἀσκηθείσης πίστεως ἐκ Πετροπόλεως, ὅπου μετακλήθη προσπάτως ὁ κ. Μακμέτιερ ἐκ Σοφίας, ἵνα δώσῃ πληροφορίας περὶ τῶν πολυβουλῶν ὁργανώσεων, ὧν ἕως τοὺς ἀρχηγούς παρῆναι νὰ διατηρήσῃσιν τὴν αὐτὴν κατάστασιν, ἐκ Πετροπόλεως, ἐνθα ἡγνόνον βεβαίως, ἐπὶ ὁ Ζηρόβιου καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτοῦ ἐν Μακεδονίᾳ. Πρόξενος τῆς Ῥωσίας ἐπληττον ἐξηγούμενοι ἐκ θυμοῦ τὸν πόδα πρὸ τῶν Τούρκων πασσάδων, δασκίς συναλαμβάνοντο καὶ ἐφυλακίζοντο οἱ ἄτιμοι δολοφόνοι ἀθῶων καὶ ἀσπλων ἀνθρώπων;

Τῇ ἀληθείᾳ εἶναι ἐκπληκτικὰ τὰ ἀγγέλματα ταῦτα. Φαίνεται, ὅτι ὁ κόσμος ἤλλαξε καὶ πολὺ πιθανὸν ἡ ταλαίπωρος ἡθικὴ νὰ ἀπέκρινεν ὑπόληψιν ἐν τῇ σλαυτικῇ πολιτικῇ, ἣν εἰς χθὲς τοῦλάχιστον δὲν εἶχεν.

Διότι τί δηλοῖ ὁ ἐκδηλούμενος οὗτος αἰφνίδιος παροξυσμὸς τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως κατὰ τῶν κομιτᾶτων; Ἀποδοκιμασίαν τῶν ἐνεργειῶν τῶν; Ἀλλὰ τότε διὰ τί ἀθῶσε πανηγυρικῶς τὸν ἀρχιδολοφόνον Σαράφωφ, διὰ τί ἐπέτρεπε τὴν ὑπαρξὶν ἐν ἀπάσῃ βουλγαρικῇ πόλει παραρτημάτων τῶν κομιτᾶτων, διὰ τί ἠνέχετο τὴν ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ συλλογὴν ἐράνων ἥτις πολλὰκις προσέλαβε χαρακτηριστικὰ ἐκδηλώσεις, διὰ τί δὲν ἐπιτίμει τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ στρατοῦ τῆς καὶ τοὺς ὑπάλληλους τοῦ κράτους, οἵτινες συνέλεγον τοὺς ἐράνους τούτους καὶ ἐπρωτοστάτουν ἐν τῇ βδελυρᾷ ταύτῃ κινήσει, ἥτις αἰμάτων ἐπλήρωσε τὴν Μακεδονίαν ἀθῶων καὶ κατήχουν τὸν χριστιανισμὸν τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους, διὰ τί δὲν συνέλαμβαν τὸν Σαράφωφ καὶ τὸν Τσόντσεφ καὶ τὸν Γιάγκωφ καὶ τὸν Μιχαηλῶσκη καὶ διέτρεψεν μάλιστα τὸν τελευταῖον τούτων ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ ὡς καθηγητοῦ; Ἰνα διδάσκη τοὺς μαθητάς του τὴν χρῆσιν τοῦ ἐγγχειρίδιου τοῦ δολοφόνου;

Ὅπως δὴποτε, ἂν τε καθ' ὑπόκρισιν λαμβάνωνται τὰ μέτρα ταῦτα ἐν Βουλγαρίᾳ σήμερον, ἂν τε μετ' εἰλικρινείας μετανοήσας Μαγαδληνῆς, ἀνάγκη τις μεγάλη ὑπόκειται ὡς τὸ ἐλαττήριον τῆς αἰφνιδίας ταύτης μεταβολῆς ἐν τε ταῖς σκέψεσι τῆς Ῥωσικῆς διπλωματίας καὶ ἐν ταῖς ἀποφάσεσι τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως.

Φαίνεται, ὅτι τὰ τεχνάσματα, δι' ὧν ἡ σλαυτικὴ πολιτικὴ ἀπὸ μακροῦ χρόνου προσεπάθησε νὰ φέρῃ ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ Μακεδονικὸν πρόβλημα, ὑπῆρξαν ἀρκούντως χονδροειδῆ, ὥστε νὰ μὴ μείνωσιν ἀγνωστα εἰς τῆς ἄλλης Εὐρώπης τὴν διπλωματίαν. Αἱ μέθοδοι τοῦ Σταμπούλωφ, καθ' ἃς, δασκίς ἐκρινεν εὐθετον τὸν καιρὸν νὰ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τῆς πεφοβισμένης Τουρκίας βεράτια ὑπὲρ Βουλγάρων ἐπισκόπων ἐν Μακεδονίᾳ, ἀνεκίνει τὸν βουλγαρικὸν ὄχλον τῶν πόλεων εἰς συλλαλητήρια καὶ διαδηλώσεις ἐκθιάζων οὕτω τὴν ἐκδοσὶν τῶν βερατιῶν, ἐπέθησαν καὶ ὑπὸ τῶν κατόπιν βουλγαρικῶν κυβερνήσεων ἐν χρήσει, ἀλλ' ἐν ἐπισημνῇ ἐκδόσει, διότι νῦν ἀντὶ ἀναιμάντων θορύβων ἐνεχείρισε μὲν ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐγγχειρίδια καὶ πυροβόλα εἰς τοὺς συρφετοὺς ἐκείνους, ἀνέθηκε δὲ τὴν ἐνώπιον τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν προστάσιον τῶν συλλαμβανόμενων δολοφόνων, αὐτὴ μὴ δύναμιν νὰ πράξῃ τοῦτο, εἰς τὰ πανίσχυρα ὅργανα τῆς ἐν Τουρκίᾳ Ῥωσικῆς διπλωματίας.

Οἱ Τούρκοι ἐτέρωθεν παρὰ τὰς προαιωνίας ἐξείσεις αὐτῶν, ἐφάνησαν φρονιμώτεροι τῶν βουλγαρικῶν ἐλπίδων, ἀντὶ νὰ σφάξωσι δὲ γυναῖκας καὶ παῖδια καὶ γέροντας ἀσπλους, περὶορίστησαν νὰ τρέψωσιν εἰς φυγὴν τὰ ἀνδρά τῶν δολοφόνων στήθῃ, δασκίς δὲν ἐπετύγγανον συλλαμβάνοντες νὰ ἐγκλείωσιν αὐτὰ εἰς τὰς φυλακάς. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι καὶ διὰ τῶν τεχνασμάτων τούτων κατώρθωσαν νὰ προκαλέσωσι τεχνητὸν θόρυβον οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ ὅπισθεν αὐτῶν κρυπτόμενοι, νὰ συγκινήσωσι μάλιστα μέρος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου διὰ τῆς κτηνῆς μεταλλικῆς εὐχλωτίας καὶ νὰ προκαλέσωσι τὰς συμπαθείας τῆς εὐπαθοῦς πρὸς πᾶσαν ταλαιπωρίαν τῶν Σλαύων καταστάσεως γαλλικῆς διπλωματίας, ἀλλὰ τοὺς ἐπιστοιμένους ὁδούς περὶ προσεχούς ἐπικινδύνου ἐπαναστάσεως ἐν Μακεδονίᾳ τὰ διπλωματικὰ ὅργανα τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν εὐρον ὑπερβολικούς, οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλ' ἐκριναν καὶ ὀλίγον παραδόξους τοὺς στεναγμούς τῶν καταπολούντων Βουλγάρων τῆς Μακεδονίας, διότι ἀντὶ νὰ φονεύωνται ἐφόνευον οἱ οὕτω οδυρόμενοι, ἀντὶ νὰ ληστεύωνται ἐγύμνωνον τοὺς συνοικούντας αὐτοὺς Ἕλληνας καὶ Τούρκους καὶ Σέρβους. Ἀπεκαλύφθη δὲ οὕτω εἰς τοὺς πρωτοστάτας τῆς ἐν τῇ ὁρατῇ ταύτῃ κινήσει παράγοντας τῆς πανσλαβιστικῆς πολιτικῆς πρᾶγμα τέως ἀγνωστον αὐτοῖς, ὅτι πλὴν τῶν Βουλγάρων ζῶσι καὶ Ἕλληνες καὶ Τούρκοι καὶ Σέρβοι ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἡ σειρά αὐτῇ τῶν συλλογισμῶν πείθει ἡμᾶς, ὅτι ἡ Ῥωσικὴ διὰ τοῦ Λάμσдорφ πανηγυρικῇ ἐκστρατεία ἀπέτυγεν οἰκτρότατα. Ἡ ἄλλη Εὐρώπη, πλὴν τῆς Γαλλίας, δὲν κατελήθη διπλωματικῶς ἀσύντακτος καὶ ἀπαράσκευος, ἀδ' ἐντονοὶ ἀντιρροήσεις τῆς Αὐστρίας εἰς τὸ ἐξ ἀπέναντι καὶ μελοδραματικῶς ὑποβλήθη αὐτῇ σχέδιον μεταρρυθμίσεων ὑπὸ τοῦ κόμητος Λάμσдорφ κατέστησαν δῆλον, ὅτι ἡ μεγάλη αὐτὴ Δύναμις δὲν ἐλάλει μόνον ἐν ὀνόματι ἐαυτῆς, ἀλλ' ἐν ὀνόματι τῆς ἄλλης ἀνεξαρτήτου ἀπὸ τῶν σλαβικῶν δολοφονικῶν Εὐρώπης, δυνάμεθα δ' εἰπεῖν πρὸς τιμὴν τῆς αὐστριακῆς διπλωματίας, καὶ ἐν ὀνόματι τῆς ἡθικῆς καὶ τοῦ περὶ δικαίου αἰσθήματος τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

Τὴν ἀποτυχίαν ταύτην τὴν πανηγυρικὴν ζητεῖ νῦν ἡ πονηροτάτη διπλωματία τοῦ κόσμου, ἡ Ῥωσικὴ, νὰ περικαλύψῃ κανοναρχοῦσα μὲν εἰς τοὺς Βουλγάρους νὰ ἡσυχάσωσι, πρωτοστατοῦσα δὲ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἐπιβολὴν μεταρρυθμίσεων μετριωτέρων μὲν τῶν προσχεδιασθεισῶν, ἀλλ' ἀγούσων, εἰ καὶ βραδύτερον, εἰς τὸν αὐτὸν ἀρχικῶς ἐπιδιωχθέντα σκοπὸν.

Ἀλλὰ μάτην! ἡ δοθείσα κίνησις εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀνασταλῇ καὶ ὁ μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Τούρκων πόλεμος εἶναι ἀναποφεύκτος, αἱ περιπέτειαι δ' αὐτοῦ μοιραίως θὰ φέρωσιν εἰς τὴν γενικὴν σύγκρουσιν, ἥς ἡ ἐκδοσις θὰ δείξῃ, ἂν ἡ Εὐρώπη ἐλθῇ νὰ μείνῃ ἐλευθέρᾳ ἢ ὁ ἀναγνωριστὴς τὸ κράτος καὶ τὴν παντοδυναμίαν τῶν τσάρων.

Η Π Ε Ι Ρ Ο Σ

Νέαι τιμαὶ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸν γενικὸν τῆς Ἰταλίας πρόξενον ἐν Ἰωαννίνους κ. Μιλλερίρι. — Ποία τὰ κατορθώματα τοῦ μεγαλομανοῦς τούτου πρόξενου. — Τίς ἀνέδειξεν αὐτὸν παρ' ἀξίαν. — Τί κατῴρθεσε μέχρι τοῦδε τὸ ἐμπορικὸν ἐν Ἰωαννίνους Ἰταλικὸν πρακτορεῖον. — Τί ὀφείλομεν ἡμεῖς νὰ πράξωμεν.

Πολύτιμος ἡμῶν συνεργάτης περιοδεύων Ἡπειρον καὶ Μακεδονίαν, ἐπωφεληθεὶς ἐκ τῆς ὀλιγομέρου αὐτοῦ ἐν Πρεβέζῃ διαμονῆς, ἐπέστειλεν ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ταύτης τὴν ἐπομένῃν ἀξιωματικὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1903.

Πρεβέζα τῇ 29 Ἰανουαρίου 1903.

Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις παρέσχε νέον δῆγμα τῆς εὐνοίας αὐτῆς ἀπονέμουσα εἰς τὸν πρὸ 3 μόλις μηνῶν προχθεντα Γεν. Πρόξενον α' τάξεως κ. Mil-lelire καὶ τὸν σταυρὸν τῶν ταξιαρχῶν τοῦ Ἰταλικοῦ στέμματος. Δὲν γνωρίζομεν, ἐὰν ἐπιβεβαίωσας ἐπιδειχθεῖσαν ἰκανότητα τοῦ ὄντος φιλοδόξου καὶ πολυπράγμου αὐτῆς ὑπαλλήλου, προέβη εἰς τὸ διὰ τῆς τοῦτο, οἰοῦν ἐπικροτοῦσιν εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένα ἐν Ἡπείρῳ καὶ ἐνθα ῥύσσας αὐτὸν διὰ περαιτέρω ἐνεργείας ἐστὼ καὶ λίαν ἀμφιβόλου θετικότητος καὶ ἀσυλλήπτου ἐπιτυχίας, οἷμαι αἱ παρῶσαι, ἡ ἐξαπατηθεῖσα καὶ παρασυστρεφθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀπερισκέπτων καὶ ἀσέβων ἐπιδεικτικῶν φωνασικῶν καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῶν πράξεων τοῦ κ. Προξένου ὑπερβολικῶς καὶ δυσανασχόητον θορύβου, ὃν ἀσυνέτως ἠγείραμεν ἡμεῖς αὐτοὶ χωρὶς ταυτοχρόνως νὰ ἐπιδείξωμεν τοῦλάχιστον καὶ τὴν ἀπαιτούμενην στοιχειώδη πρακτικὴν πνεύματος, ὅπως καταπολεμήσωμεν ἀφορητὴ καὶ δι' ἔργων τελεσφόρος τὰς ἐπὶ τὸ βλακηνικώτερον πυροτεχνικὰς ἀποπειράς ἐκείνου. Τὸ ζήτημα τοῦτο θέλομεν προσπαθῆσαι, ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν, νὰ διευρυνήσωμεν ἀναγράφοντες τὰ ξηρὰ γεγονότα ἀπλῶς καὶ μόνον.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον λήξαντος ἐτους ἦνοιεν ἐν Ἰωαννίνους τὰς πύλας αὐτῆς, ἵνα τηρήσῃ αὐτὰς ἐκτοτε κεκλεισμένας, ἐπαγγελματικὴ σχολὴ Ἰταλική, ἐν ἣ ἡ ἐδιδάσκοντο ἡ σιδηρουργικὴ, ἡ ὀρολοποιικὴ καὶ ἡ ξυλουργικὴ εἰς μαθητὰς ἀπόρους ὑπὸ τριῶν Ἰταλῶν διδασκάλων, τοῖς μὲν σιδηρουργοῦ καὶ ὀρολοποιοῦ προσκληθέντων ἐπὶ τοῦτο ἐκ Καλαβρίας ὑπὸ τοῦ κ. Προξένου, ὡς ἐυλογητοῦ δὲ προσκληθέντος τυχοδιώκτου τινος Ἰταλοῦ, μετερχομένου πρὸ πολλοῦ τὸ ἐπαγγέλμα τοῦτο ἐν Ἰωαννίνους. Οἱ ἐγγραφησόμενοι μαθηταὶ ἐκ πρώτης ἀποφάσεως δὲν θὰ ὑπερβαίνον τοὺς 50. Μεταξὺ αὐτῶν ἔσπευσαν νὰ ἐγγραφῶσι κατ' ἀρχὰς καὶ τινες ἐκ τῶν περὶ τῆς πόλεως ἐκείνης χωρίων, ἀλλὰ κατόπιν τῆς γνωστῆς ἐγκυκλίου τοῦ προσωρινῶς τότε κατέχοντος τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον Ἰωαννίνων κ. Μελετίου, οἱ ἀποστείλαντες τὰ τέκνα αὐτῶν γονεῖς ἔσπευσαν νὰ τὰ ἀποσύρουν, ἀπέμεινον δὲ ὡς μαθηταὶ τῆς περιωνύμου ταύτης σχολῆς τῆς σκοπούσης τὸν ἐξῆτακτον (3) τῆς Ἡπείρου ἢ τὴν παραγωγήν Ἰταλικῆς ζώνης ἐπικροτοῦν αὐτῇ (!) περὶ τοὺς 18 ἀγνοήτους χριστιανοὶ ἀνεύ ἀσύλου καὶ ἐπαίτι, περὶ τοὺς 15 ἐβραϊστικῆς καὶ 5 τουρκογονόπουλιδες. Καὶ ποῖαι μὲν εἶναι αἱ τεχνουργικαὶ πρόδοι τῆς πρωτοτύπου ταύτης σχολῆς; τῆς κεκλεισμένων τῶν θυρῶν λειτουργούσης, τοῦλάχιστον ἔγνωστον, ἀσφαλτέστατα ὅμως πορίσματα εἶναι 1) ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐκ τῶν τριῶν τῶν Ἰωαννίνων προσελθόντες ἐπαίτιαι τράφηται οὐδέποτε ἰσχυροὶ Ἰταλοί. 2) ὅπερ καὶ σπουδαιότερον διὰ τὸν κ. Προξένον εἶναι ὅτι ἡ ἐκ τῆς ἀρετῆς ταύτης σχολῆς (Scuola Genuina) ὡς τὴν ὀνομάζει ὁ ἴδιος κ. Προξένος (G. San Giuliano) ἐνεργεία ὑποφύει πρὸς ἄλλων ὑπάρχοντων 2,258,224 κατοίκων ἐξ ὧν οἱ ἡμίσεις εἰσὶ βούλγαροι ἢ οἱ 1,181,336, ἐκ τῶν ὁποίων 1,032,533 εἰσὶ χριστιανοὶ (ὡς ὁδοὶ, οὐκ αἱ διὰ ταχυδρομίου), καὶ 148,803 μωαμεθανοὶ. Τούτοις εἰσὶ 499,204 ἐξ ὧν 494,964 μωαμεθανοὶ καὶ 4,240 χριστιανοί. Ἕλληνες ὑπάρχοντες 238,702 ἐξ ὧν 224,329 χριστιανοὶ καὶ 14,373 μωαμεθανοί. Ἀλβανοὶ 128,711 ἐκ τῶν ὁποίων 119,201 μωαμεθανοὶ καὶ 9,510 χριστιανοί. Κροατοὶ 80,767, ἐξ ὧν 77,261 χριστιανοὶ καὶ 3,506 μωαμεθανοί. Ἑβραῖοι 67,840. Ἀθίγγανος 54,557 ἐξ ὧν 35,057 μωαμεθανοὶ καὶ 19,500 χριστιανοί. Οἱ λοιποὶ ἀνήκουσιν εἰς διαφόρους ἐθνικότητας.

Τινὰ ἀποδέκτῃν ἐπιστολῆς περιείχον λέξεις τις διπορούμενης ἐννοίας περὶ τῶν καθιστώων. Καὶ ποῖον μὲν ἔσται τὸ προσεχὲς μέλλον τῆς σχολῆς δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι τις grand elere, ὅπως μακτεύσῃ καὶ προῖδῃ, ἄλλως αἱ πρὸ τῆς ἰδρύσεως ταύτης γενομένη ἀποπείραι πρὸ 10ετίας πρὸς ἰδρύσιν ἄλλων, ἐν τε τῇ ἡμετέρᾳ πόλει καὶ ἐν Ἰωαννίνους γνωστὸν πῶς ἀπέλθῃ. Δύσκολον ὅμως φαίνεται νὰ μὴ παραδεχθῇ τις ἐκ τῶν πραγμάτων κρίνων, ὅτι ἡ ἄσκησις καὶ ἀκατανόητος ἐπιμονὴ τοῦ κ. Mil-lelire εἰς τὴν μέχρι ἐσχάτων προστάσιον τοῦ ὑπ' αὐτοῦ δημιουργηθέντος ἐκτρώματος, ὅτι δὲν θὰ ἐπηρεάσῃ λίαν δυσχερέως καὶ καταστρεπτικῶς καὶ τὴν τύχην τοῦ ταχυδρομίου τοῦ.

Μεταβαίνομεν ἤδη νὰ ἐξετάσωμεν τὰς φαινομένας ἐπιτυχίας τοῦ ἐμπορικοῦ πρακτορείου, αἵτινες ὀφείλονται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν μεγαλὴν εὐθηνίαν εἰδῶν τινων προϊόντων τῆς Ἰταλικῆς βιομηχανίας καὶ εἰς τὴν δι' ἀκαταγώνιστων ναύλων μετακινήσιν αὐτῶν διὰ τῆς νεωστὶ ἐπίσης ἰδρυθείσης καὶ διὰ κυβερνητικῆς ἐπιχορηγήσεως ἐπιδοθηθείσης ἀτμοπλοικῆς Ἰταλικῆς ἐταιρείας Puglia. Γνωστὸν, ὅτι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐμπορίῳ τῆς Ἡπείρου τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ Αὐστρουγγαρία, ἔπειτα ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, καὶ 4ην θέσιν καταλαμβάνει ἡ Ἑλλάς, εἶτα ἡ Ἰταλία κτλ. Πρὸς ἀκριβεστέραν κατανόησιν τούτων, παραθέτομεν ὡς πίνακα στατιστικῆς τοῦτε εἰσγωγικῆς καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου Πρεβέζης-Σαλαχώρας-Ἰωαννίνων, ὃν θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Ἡ Puglia ἀτμοπλοικὴ ἰταλικὴ εἰσαγγελία λαμβάνουσα γενναίαν ἐπιχορήγησιν παρὰ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως μεταφέρει δέματα 6000 ἐκ Τεργέστης καὶ δέμ. 4000 ἐξ Ἰταλ. λιμένων ὡς καὶ τοῦ ἐμπορίου ἐξαγωγῆς (τυρίων, δερμάτων, μαλλίων κτλ.). Θὰ ἔχονεν ὅμως ἀφύκτους τὰς 23 ἐὰν εἰς τὰς γραμμάς τῆς παρηκολουθεῖτο ὑπὸ Ἑλληνικῆς τινος ἐταιρείας, ἀνοικοῦσας συγκοινωνίας Ἀμβρακικοῦ-Τεργέστης μὲ προσεγγίσεις εἰς Ἡπειρωτικούς καὶ Ἀλβανικούς λιμένας ὡς καὶ εἰς Brindisi καὶ Bari.

Κασσιόπευς.

ΠΟΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Πόσοι ἡμεῖς καὶ πόσοι οἱ Βούλγαροι
ἐν Μακεδονίᾳ.

Οὐδεμία χώρα ἀπησχόλησε τὴν στατιστικὴν τοσοῦτον, ὅσον ἡ Μακεδονία, ἀλλὰ καὶ οὐδεμὶς χώρας γινώσκουσα ὀλιγώτερον περὶ τῆς ἐθνολογικῆς συστάσεως τοῦ πληθυσμοῦ, ὅσον τῆς Μακεδονίας. Ῥῶσοι, Βούλγαροι, Σέρβοι, Ρωμιοὶ, Τούρκοι, Ἕλληνες, Εὐρωπαῖοι ἐν γένει ἡσχολήθησαν περὶ τοῦ θέματος τούτου, ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ταύτην ὁ καθοδηγῶν τοὺς πλείστους φάρος ἦτο πολὺ περισσότερον τὸ πολιτικὸν συμφέρον ἢ ὁ πρὸς τὴν ἐπιστημὴν ἔρος, τὰ συμπεράσματα αὐτῶν ἐξέφωσαν, ἀντὶ νὰ φωτίσωσι τὸ ζήτημα.

Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐπὶ πρὸ πάντων τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀποστρέφομεν τὰς ὑπερβολὰς θὰ λάβωμεν ὡς βάσιν τῶν ἀποδείξεων ἡμῶν αὐτοῦ τοῖς ἰσχυρισμοῖς τῶν Βουλγάρων, ἵνα μὴ μείνῃ οὕτω μὲν ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία μήτε εἰ, τοὺς παρ' ἡμῖν ἐπικρομένους, μήτε εἰς τοὺς ἐνδιεφερομένους ἐν Εὐρώπῃ νὰ μάθωσι τὴν ἀλήθειαν περὶ τῆς ἡμετέρας δυνάμεως, ἣν ἐκάτεροι παραθέτομεν ἐν Μακεδονίᾳ, οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Βούλγαροι.

Ἡ βουλγαρικὴ στατιστικὴ, ἣν θὰ συμβουλευθῶμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, εἶναι καὶ τὴν ἀρετὴν νὰ εἶναι νεωτάτη. Τῇ 12 τοῦ λήξαντος μηνός ἡ ἐν Σοφίᾳ ἐκδιδόμενη Βουλγαρικὴ ἐφημερίς Ἐθνικὰ Δέματα (καὶ ἐκ τοῦ τίτλου αὐτῆς θὰ πιστεύσῃ πᾶς τις, ὅτι ἐπὶ ταῖς ὑπὲρ ἑλληνικῶν δικαίων δὲν γράφει ἐν τοιαύτῃ ἐφημερίᾳ) ἐδημοσίευσε τὰ ἐξόμενα:

«Ἐν τῇ κυρίᾳ Μακεδονίᾳ, συμπεριλαμβανόμεναι αἱ 48 παραγωγῶν ἡ καζάδων (25 καζάδες ἐν τῷ βιλαέτιω Θεσσαλονίκης, 13 ἐν τῷ τῶν Βιτάλιων καὶ 10 ἐν τῷ τῶν Σκοπίων) κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν εἰσὶ 2,258,224 κατοικοὶ ἐξ ὧν οἱ ἡμίσεις εἰσὶ βούλγαροι ἢ οἱ 1,181,336, ἐκ τῶν ὁποίων 1,032,533 εἰσὶ χριστιανοὶ (ὡς ὁδοὶ, οὐκ αἱ διὰ ταχυδρομίου), καὶ 148,803 μωαμεθανοὶ. Τούτοις εἰσὶ 499,204 ἐξ ὧν 494,964 μωαμεθανοὶ καὶ 4,240 χριστιανοί. Ἕλληνες ὑπάρχοντες 238,702 ἐξ ὧν 224,329 χριστιανοὶ καὶ 14,373 μωαμεθανοί. Ἀλβανοὶ 128,711 ἐκ τῶν ὁποίων 119,201 μωαμεθανοὶ καὶ 9,510 χριστιανοί. Κροατοὶ 80,767, ἐξ ὧν 77,261 χριστιανοὶ καὶ 3,500 μωαμεθανοί. Ἑβραῖοι 67,840. Ἀθίγγανος 54,557 ἐξ ὧν 35,057 μωαμεθανοὶ καὶ 19,500 χριστιανοί. Οἱ λοιποὶ ἀνήκουσιν εἰς διαφόρους ἐθνικότητας.»

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι τῆς βουλγαρικῆς ἐφημερίδος εἰσὶν ἐπιβεβαιωτικὸν εὐρυτάτης καὶ ποικιλιάτης ἐρμη-

χθόντα αὐτῷ σκοπόν, οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ μετ' εὐσταθείας ἐχώρησε πρὸς τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν πρόοδον, μηδεμίαν φειδύσαν περὶ τὰς δαπάνας. Ἡμεῖς οὐχ ἤττον πρῶτοι ἀναγνωρίζομεν, ὅτι πλείστας ἐστὶ βελτιώσεις δύναται νὰ ὑποστή, ἂν ὁ μοναδικὸς αὐτοῦ συντάκτης μὴ περισπᾷται ἐξ ἴσου σχεδὸν εἰπεῖν ὑπὸ τῶν φροντίδων τῶν πρὸς τὸ τυπογραφεῖν φιλικῶν σχέσεων, καὶ ὑπὸ τῆς μερίμνης τοῦ ἀρρογραφεῖν. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν προθυμίαν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν νὰ ἐκπληρώσιν ἀνελλιπῶς καὶ ἐγκαίρως τὰς μικρὰς πρὸς τὸ φύλλον ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἐναποθέτομεν τὰς ἐλπίδας ἡμῶν, ὅτι οὐ μόνον θὰ ζήσῃ, ἀλλὰ καὶ τελειότερος θὰ ἀναδειχθῇ ὁ « Ἀγὼν » ἐν τῷ μέλλοντι.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΡΑΙΟΙ

Ἐκ τοῦ προσφάτως δημοσιευθέντος πίνακος ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς τῶν τελωνείων τῆς Αἰγύπτου διὰ τὸ λῆξαν ἔτος καταδεικνύεται ὅτι κατ' αὐτὸ ἡ ἀξία τῶν εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων ἀνῆλθεν εἰς λίρας 14,814,688 ἐναντι 15,224,938 τοῦ προηγούμενου ἔτους, ἡ εἰσαγωγή ἐξ Ἑλλάδος ἀντιστοιχεῖται διὰ λίρων 209,337 ἐναντι 157,075 τοῦ ἔτους 1901. Ἐκ τούτων λ. 127,925 ἀντιστοιχοῦν ἀξίαν τοῦ εἰσαχθέντος καπνοῦ, ἐναντι 93,602 τοῦ προηγούμενου ἔτους. Κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τοῦ παρελ. ἔτους ἡ Ἑλλὰς εἰσήγαγεν ἐμπορεύματα ἀξίας λίρ. 18,459, ἐξ ὧν καπνὸς λ. 10,322 ἐναντι ἐμπορευμάτων ἀξίας 10,322 τοῦ 1901, ἐξ ὧν καπνὸς 8,298.

Ἐκ τῆς δημοσιευθείσης καταστάσεως καταφαίνεται ὅτι πλείοις τῶν εἰσάγων εἰς Αἴγυπτον καπνὸν καὶ ὅτι τινες τὸ πρῶτον ἤδη.

Ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσαγωγή Τουρκικοῦ καπνοῦ ἀντιστοιχοῦν ἀξίαν λίρων 361,514 ἐναντι 391,366 τοῦ 1901, ἡ τοῦ Βοσνιακοῦ 83,307 ἐναντι 84,725 τοῦ 1901. Κατὰ Δεκέμβριον ἡ Πελοῖς εἰσήγαγε καπνὸν ἀξίας 9,644, ἡ Ἀργύρα 5,400, ἡ Ἰταλία 2,500, ἡ Ρωμανία 1,102 καὶ αἱ ἄλλαι ἀποικίαι τῆς Μεσογείου 5,416.

— Ἀναγνώσκοντες ἐν τῷ τῆς 24 Ἰανουαρίου 1903 φύλλῳ τῆς « Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας » (ἥς ἡ διεκτεταμένη παρακαλεῖται νὰ ἀποστέλλῃ ἡμῖν τὸ ἀξιολογώτατον φύλλον ἐγκαίρως) καὶ ὅτι ἀποστέλλεται ἡμῖν τὸ ἀξιολογώτατον φύλλον ἐγκαίρως, ἐπὶ τῇ ὁδῷ ὅτι τῇ ἀποστέλλεται τῆς παρατήσεως τοῦ κ. Χατζόπουλου καὶ ἐπὶ ταῖς τιμαῖς, ἃς ἡ μὴ τῆς ἐκκλησίας ἀπέμεινε πρεπόντως εἰς μεγάλα καὶ πιστὰ αὐτῆς τέκνα.

Τὰ δύο διοικητικὰ τῆς Ἐκκλησίας Σώματα συλλέγονται ἐπὶ παρελθούσης δευτέρας εἰς συνεδρίαν κοινήν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμένου καὶ πατριάρχου, οὗ ἀναγγελλαντος ὅτι ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Α. Ε. Μ. Συμβουλίου κ. Ἰωάννης Χατζόπουλος διέβηλε παραίτησιν, ἡ συνεδρίασις, παρὸς αὐτὸν πᾶσαν, οἰκονομικὴν πατριάρχου, ἐνέκρινεν ὅπως παρακληθῇ ὁ κ. Ι. Χατζόπουλος, ἵνα ἀποσθῇ αὐτῇ. Ὁ κ. Χατζόπουλος φιλογενῶς ἀπεδέχθη τὴν ἀξίωσιν ταύτην. — Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ ἐνεκρίθη ὅπως ἡ εὐγενεστάτη χήρα κ. Ἐλένη Γεωργίου Ζαφίρη ἀνακηρυχθῇ Μήτηρ καὶ Μεγάλη Εὐεργέτης τοῦ ἐν Παικήφω ἐγκαθιδρυθέντος νῦν Ἑθνικοῦ Ὁρφανοτροφείου διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν πολλαπλὰς δωρεὰς καὶ εὐεργεσίας, ὁ δὲ ἀειμνηστὸς ἑθνικὸς εὐεργέτης Ἀνδρέας Συγγρός ἀναγραφῇ Μέγας Εὐεργέτης τοῦ αὐτοῦ εὐαγροῦς ἰδρυματός διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς φρονήσεως αὐτοῦ Βεζικιοῦ καὶ καὶ τὰς εὐσεβεῖς καὶ φιλομούσους εἰς τὴν ἱερὴν ναοὺς καὶ σχολὰς τοῦ κλίματος τοῦ οἰκουμένου θρόνου δωρεὰς καὶ εὐεργεσίας, ἀνακηρυχθῇ Μέγας Εὐεργέτης αὐτῶν καὶ ἐνιμνίστου, εὐγενεστάτου καὶ προσφιλοτάτου τέκνου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. — Ἐπίσης ὁνομάσθησαν μεγάλοι εὐεργεταὶ τοῦ ἐν Σταυροδρόμῳ παρθενωγείου τῆς ἑλλην. ὁρθοδόξου κοινότητος ὁ ἀειμνηστὸς ἑθνικὸς εὐεργέτης Στέφανος Ζαφειρόπουλος καὶ ἡ ἐπίτιμος ἀδελφὴ αὐτοῦ καὶ χήρα τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Ζαφίρη κ. Ἐλένη διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ παρθενωγείου τούτου γενναίας αὐτῶν δωρεὰς.

— Ἡ βασιλεῖς περὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ περιληπτικοῦ σχεδίου τοῦ ἐκπονηθέντος ὑπὸ Ἀδελφῆ καὶ Ρωσίας ἀποτελεῖ τὴν αἰτίαν τῆς ἄρκας συγχύσεως, ἐν ἣ ἐρρίσκειται ὁ κόσμος ὁ ἐνδιαφερόμενος ἰδίᾳ εἰς τὴν τύχην τῆς νοτιανατολικῆς Ἑδρώτης. Σχέδια ἐπὶ σχεδίων πλάττονται κατ' ἐκαστὴν ἐν ταῖς σήλαις τῶν ἐφημερίδων, μεταδίδονται ταῦτα τηλεγραφικῶς εἰς ὑποδεστέρας σημασίας δημοσιογραφικὰ ὄργανα, τροποποιεῖται ἐν τούτοις, ὅπως παρασταθῇ νοποθέτη καὶ πρωτοτυπότερα καὶ οὕτω οἱ ἀντιχεῖς ἀναγνώσται ἀγνοοῦσι τί νὰ πιστεύσωσι καὶ τί νὰ ἀπορρίψωσι. Καθ' ἐν τῶν ἀνευθύνων τούτων σχεδίων καλεῖται ὡς γενικὸς διοικητὴς τῆς μεταρρυθμιζομένης Μακεδονίας ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων πρίγκιπ Βάλδουαρ, κατ' ἄλλο ἢ αὐτονομία τῆς Μακεδονίας

ἔσται μόνον οἰκονομική, διοριζομένη ἐξ ἐυρωπαϊκῶν ἐλεγκτῶν, ὅπως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ τῆς μὲν ἐν Παρισίοις γαλλικῆς ἐπιτροπῆς ὁ κ. Ζαλερύ, τῆς δὲ αὐστριακῆς ὁ κ. Ἀλέξανδρος. Ἀμφότεροι οἱ κύριοι οὗτοι ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας ἐπεσκέψθησαν τὸ Ζάπειον καὶ ἐξελέξαν τὰς ἀλθούσας, ἃς θὰ καταλάβωσι τὰ ἐκθέματα τῶν ἑλλων καὶ αὐστριακῶν παραγωγῶν. Πλὴν τῶν ἑλλων χωρῶν θὰ ἔχῃ ἴδιον τμήμα καὶ ἡ φίλη ἡμῶν χώρα τῶν Ἀβυσσινίων, πολλὴ δὲ πιθανὸν νὰ παραστή κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως καὶ αὐτὸς ὁ αὐτοκράτωρ Μενελίκ, ὡς πρὸ καιροῦ τοιοῦτό τι ἐλέγχετο. Αἱ ἡμετέριαι ἐφημερίδες ἀποδίδουσι καὶ δικαίως μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν ἐκδοσὶν ταύτην, ὁρθότατα δὲ ποιοῦσαι συνιστάσιν ἐκθύμους εἰς τοὺς Ἕλληνας βιομηχάνους καὶ γεωργούς νὰ ἐπιδείξωσιν ἀφθονὰ καὶ ἐλεγκτὰ τὰ προϊόντα τῶν χειρῶν καὶ τῆς γῆς τῶν, διότι τὰ προϊόντα τῆς εὐρωπαϊκῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας δὲν ἀναιμῶνται ὁ κόσμος νὰ μάθῃ ἐκ τῆς ἐν Ἀθήναις διεξοδῆς ἐκδόσεως.

ΕΝ Τῷ ΔΕΛΤΙΩ τῆς ταχ. καὶ τηλ. ὑπηρεσίας τοῦ Ἀ/βρίου ἐδημοσιεύθησαν τὰ συγκεντρωθέντα ὑπὸ τοῦ ταχ. καὶ τηλ. γραφείου τῆς στατιστικῆς ἀποτελέσματα τοῦ ἔτους 1902 περὶ τῶν ταχυδρομικῶν εἰσπραξεῶν τοῦ Κράτους. Κατὰ ταῦτα αἱ διὰ διαφόρων ταχυδρ. ἐνσήμων εἰσπράξεις τῶν ταχυδρομικῶν κατὰ τὸ ἔτος 1902 ἀνῆλθον εἰς δρ. 2,378,958, ἀπέναντι δρ. 2,234,822 εἰσπραχθεῖσάν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἐπομένως παρατηρεῖται διαφορὰ ἐπὶ πλέον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐκ δρ. 144,136. Βραχέως ἐπιστολὴν ἐστάλησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 3,002,262, ἀπέναντι 1,615,368 τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἐπιστολὴν δελταρίᾳ ἀπλᾶ. Εἰς μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν ἐστάλησαν 800,000 εἰς δὲ τὸ Ἑξωτερικὸν 166,379, ἀπέναντι 828,167 Ἑσωτερικῶν, καὶ 115,698 Ἑξωτερικῶν, σταλέντων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Εἰς τὸν γραφικὸν δελταρίᾳ. Ἐστάλησαν κατὰ τὸ 1902 εἰς μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν 98,256 εἰς δὲ τὸ Ἑξωτερικὸν 158,588, ἀπέναντι 67,213 τοῦ Ἑσωτερικοῦ καὶ 66,067 τοῦ Ἑξωτερικοῦ σταλέντων κατὰ τὸ δυνέον μόνον ἐξέμνηον τοῦ ἔτους 1901, ὅτε καὶ ἐτέθησαν εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1898 μέχρι τοῦ ἔτους 1902, ἤτοι ἐντὺς μίας πενταετίας ἀπὸ ταχ. εἰσπράξεις ἡξήθησαν κατὰ 610,000 δραχμ.

Τὸ δελτίον τοῦτο ἀποτελεῖ εὐχάριστον εἰκόνα τῶν προόδων, ἃς ἐπιτελεῖ ὁμογενὴς ἡ Ἑλλὰς ἀνὰ ἑαυτοὺς τὰς σιδηροδρομικὰς συγκοινωνίας αὐτῆς καὶ πολλαπλασιάζουσα τὴν ἐργασίαν τῶν τέκνων τῆς. Ἄλλ' ἂν δὲν ἦτο, ἐάν εἰς τὴν πρόοδον ταύτην μὴ ἐμνημονεύομεν ὡς σπουδαίους συντελέσαντα καὶ τὸν νεκρὸν ἡδὴ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τῆς διευθυντῆς τῶν Ταχυδρομικῶν καὶ Τηλεγραφικῶν Ἀριστέστην Ροῦκη. Ἡ ἐν τῷ κλέφῳ τούτῳ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας δωρεὰς αὐτοῦ ὑπῆρξε πρᾶγματι εὐεργετικὴ. Τὸν ἄλλον αὐτοῦ βίον τὸν δημοσιογραφικὸν ἃς κρίνωσιν ἄλλοι.

Ο ΤΠΟΤΡΓΟΣ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. Ρώμας ἐκέλευσε τὴν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἑρεχθίου ἐπιτροπὴν ἐκ μηχανικῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῶν, ἵνα συνέλθῃ εἰς συνεδρίαν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἐξετάσῃ τὰ ἐκελευσθέντα ἔργα πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῆς ἀρκτικῆς στοᾶς τοῦ Ἑρεχθίου καὶ προτείνῃ γνώμην περὶ ἀναγκαίων τινῶν τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεων εἰς τὰ ἐκελευσθέντα ἔργα. Τὴν ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων εἰσήγησιν θὰ κάμῃ ὁ ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τεταγμένος νομομαχικὸς κ. Ν. Μπαλάνος.

ΕἰΣΕΤΙ δὲν ἐγνώσθη τὸ περιεχόμενον τῆς κυνῆς ἀγγλικῆς βιβλίου, ἥτις ἐδημοσιεύθη ἡδὴ τῇ Δευτέρᾳ κατὰ τινὰ ἡμερησίαν συνάδα. Ἀληθὲς μετὰ μεγάλῃ ἀνυπομονήσεως τὸ ἐλλογικὸν ἀναμένει τὸ περιεχόμενον τοῦ τίτλου ταύτης ὅτι μάλιστα, ὅτι ἡ γαλλικὴ κυνὴ ἀπεδείχθη τοσοῦτον ἀδίκος πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τοσοῦτον ἐναντία πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ Σάββατον περὶ ὥραν 10 καὶ 1/2 συνηλθεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Διαδόχου εἰς συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Β. Τ. ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις συγκροτηθέντος διεθνὸς ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου. Τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἀποτελοῦσιν οἱ κ. Ρώμας ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, Μεσοκὸντος δημάρχος Ἀθηνῶν, ὁ γενικὸς ἐφοροὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐνταῦθα ἑνῶν ἀρχαιολογικῶν σχολῶν. Ἡ πρότασις τῆς Α. Β. Τ. περὶ συγκλήσεως τοῦ συνεδρίου τούτου κατὰ τὴν ἐβδόμησιν τῆς Διακαινησίμου τοῦ ἔτους 1905 καὶ ὅτι τὸ 1904, ὡς κατ' ἀρχὰς εἶχε μελετηθῇ, δικαιοδοτήσας ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ἦτο καὶ καὶ ἡμεῖς, ὅπως καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπεδείχθη ἀπὸ τῆς μεγάλῃς ἐν αὐτῇ γενόμενης ἀρχαιολογικῆς ἐργασίας καὶ οἱ ἐπιστήμονες αὐτῆς τε καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑστῆς δυνάμεις ἐτοίμασθαι, ἄνευ τοῦ μεθυστικῆς δεκτικῆς. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ διεθνὸς τούτου ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου θὰ διεξαχθῶσιν ἐπὶ πενθήμερον. Μετὰ τὴν λήξιν δὲ τῶν συνεδριάσεων οἱ ἐξοὶ ἀρχαιολογοὶ θὰ ἐπισκεφθῶσι τὰς ἐν Ἀθῆναις ἀρχαιοτάτας καὶ τὰς ἐν τῷ Ὑάτῳ ἀρχαιοτάτας, ἅτινα ἡ Κυβέρνησις θὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ξένων ἐπιστημόνων. Κατὰ τὴν ἐπισκεψάντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαιοτάτας θὰ γίνωσιν διάφοροι διαλέξεις καὶ ἐφημερίαι τῶν μνημείων ὑπὸ ἐπιστημόνων. Ἐκτός δὲ τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἀρχαιοτήτων οἱ ἐξοὶ θὰ ἐπισκεφθῶσι καὶ τὰς ἐν Κρήτῃ καὶ Σάμῳ, ἐνθα ἡ ἡμετέρα ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία ἐνεργεῖ ἀνασκαφάς. Κατόπιν ἡ ἐπιτροπὴ ἡσχολήθη εἰς τὰ ἀφορώμενα τὴν καταρτισθέντα κανονισμὸν τοῦ συνεδρίου καὶ ἀποστείλῃ αὐτὸν μετὰ τῆς προκλήσεως πρὸς τοὺς ἀρχαιολογικοὺς τῆς Εὐρώπης.

Η ΒΟΥΛΗ κατανάλωσα δολαρίων τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς τὰς ἐξελξεις τῶν ἐκλογῶν καὶ μετὰ τὴν ἀνύρσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Κατσάνου βουλευτοῦ Τριχωνίας ἐπεκράτησεν ὑπὸ

ἐγνόντο τοσαῦτα δηλώσεις ἐκθετῶν, ὥστε ἀναγκάσιν ἐκρίθῃν τὰ σταλθῶσιν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπων τῆς μὲν ἐν Παρισίοις γαλλικῆς ἐπιτροπῆς ὁ κ. Ζαλερύ, τῆς δὲ αὐστριακῆς ὁ κ. Ἀλέξανδρος. Ἀμφότεροι οἱ κύριοι οὗτοι ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας ἐπεσκέψθησαν τὸ Ζάπειον καὶ ἐξελέξαν τὰς ἀλθούσας, ἃς θὰ καταλάβωσι τὰ ἐκθέματα τῶν ἑλλων καὶ αὐστριακῶν παραγωγῶν. Πλὴν τῶν ἑλλων χωρῶν θὰ ἔχῃ ἴδιον τμήμα καὶ ἡ φίλη ἡμῶν χώρα τῶν Ἀβυσσινίων, πολλὴ δὲ πιθανὸν νὰ παραστή κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως καὶ αὐτὸς ὁ αὐτοκράτωρ Μενελίκ, ὡς πρὸ καιροῦ τοιοῦτό τι ἐλέγχετο. Αἱ ἡμετέριαι ἐφημερίδες ἀποδίδουσι καὶ δικαίως μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν ἐκδοσὶν ταύτην, ὁρθότατα δὲ ποιοῦσαι συνιστάσιν ἐκθύμους εἰς τοὺς Ἕλληνας βιομηχάνους καὶ γεωργούς νὰ ἐπιδείξωσιν ἀφθονὰ καὶ ἐλεγκτὰ τὰ προϊόντα τῶν χειρῶν καὶ τῆς γῆς τῶν, διότι τὰ προϊόντα τῆς εὐρωπαϊκῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας δὲν ἀναιμῶνται ὁ κόσμος νὰ μάθῃ ἐκ τῆς ἐν Ἀθήναις διεξοδῆς ἐκδόσεως.

ΕΝ Τῷ ΔΕΛΤΙΩ τῆς ταχ. καὶ τηλ. ὑπηρεσίας τοῦ Ἀ/βρίου ἐδημοσιεύθησαν τὰ συγκεντρωθέντα ὑπὸ τοῦ ταχ. καὶ τηλ. γραφείου τῆς στατιστικῆς ἀποτελέσματα τοῦ ἔτους 1902 περὶ τῶν ταχυδρομικῶν εἰσπραξεῶν τοῦ Κράτους.

Κατὰ ταῦτα αἱ διὰ διαφόρων ταχυδρ. ἐνσήμων εἰσπράξεις τῶν ταχυδρομικῶν κατὰ τὸ ἔτος 1902 ἀνῆλθον εἰς δρ. 2,378,958, ἀπέναντι δρ. 2,234,822 εἰσπραχθεῖσάν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἐπομένως παρατηρεῖται διαφορὰ ἐπὶ πλέον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐκ δρ. 144,136.

Βραχέως ἐπιστολὴν ἐστάλησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 3,002,262, ἀπέναντι 1,615,368 τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἐπιστολὴν δελταρίᾳ ἀπλᾶ. Εἰς μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν ἐστάλησαν 800,000 εἰς δὲ τὸ Ἑξωτερικὸν 166,379, ἀπέναντι 828,167 Ἑσωτερικῶν, καὶ 115,698 Ἑξωτερικῶν, σταλέντων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Εἰς τὸν γραφικὸν δελταρίᾳ. Ἐστάλησαν κατὰ τὸ 1902 εἰς μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν 98,256 εἰς δὲ τὸ Ἑξωτερικὸν 158,588, ἀπέναντι 67,213 τοῦ Ἑσωτερικοῦ καὶ 66,067 τοῦ Ἑξωτερικοῦ σταλέντων κατὰ τὸ δυνέον μόνον ἐξέμνηον τοῦ ἔτους 1901, ὅτε καὶ ἐτέθησαν εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1898 μέχρι τοῦ ἔτους 1902, ἤτοι ἐντὺς μίας πενταετίας ἀπὸ ταχ. εἰσπράξεις ἡξήθησαν κατὰ 610,000 δραχμ.

Τὸ δελτίον τοῦτο ἀποτελεῖ εὐχάριστον εἰκόνα τῶν προόδων, ἃς ἐπιτελεῖ ὁμογενὴς ἡ Ἑλλὰς ἀνὰ ἑαυτοὺς τὰς σιδηροδρομικὰς συγκοινωνίας αὐτῆς καὶ πολλαπλασιάζουσα τὴν ἐργασίαν τῶν τέκνων τῆς. Ἄλλ' ἂν δὲν ἦτο, ἐάν εἰς τὴν πρόοδον ταύτην μὴ ἐμνημονεύομεν ὡς σπουδαίους συντελέσαντα καὶ τὸν νεκρὸν ἡδὴ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τῆς διευθυντῆς τῶν Ταχυδρομικῶν καὶ Τηλεγραφικῶν Ἀριστέστην Ροῦκη. Ἡ ἐν τῷ κλέφῳ τούτῳ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας δωρεὰς αὐτοῦ ὑπῆρξε πρᾶγματι εὐεργετικὴ. Τὸν ἄλλον αὐτοῦ βίον τὸν δημοσιογραφικὸν ἃς κρίνωσιν ἄλλοι.

Ο ΤΠΟΤΡΓΟΣ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. Ρώμας ἐκέλευσε τὴν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἑρεχθίου ἐπιτροπὴν ἐκ μηχανικῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῶν, ἵνα συνέλθῃ εἰς συνεδρίαν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἐξετάσῃ τὰ ἐκελευσθέντα ἔργα πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῆς ἀρκτικῆς στοᾶς τοῦ Ἑρεχθίου καὶ προτείνῃ γνώμην περὶ ἀναγκαίων τινῶν τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεων εἰς τὰ ἐκελευσθέντα ἔργα. Τὴν ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων εἰσήγησιν θὰ κάμῃ ὁ ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τεταγμένος νομομαχικὸς κ. Ν. Μπαλάνος.

ΕἰΣΕΤΙ δὲν ἐγνώσθη τὸ περιεχόμενον τῆς κυνῆς ἀγγλικῆς βιβλίου, ἥτις ἐδημοσιεύθη ἡδὴ τῇ Δευτέρᾳ κατὰ τινὰ ἡμερησίαν συνάδα. Ἀληθὲς μετὰ μεγάλῃ ἀνυπομονήσεως τὸ ἐλλογικὸν ἀναμένει τὸ περιεχόμενον τοῦ τίτλου ταύτης ὅτι μάλιστα, ὅτι ἡ γαλλικὴ κυνὴ ἀπεδείχθη τοσοῦτον ἀδίκος πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τοσοῦτον ἐναντία πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ Σάββατον περὶ ὥραν 10 καὶ 1/2 συνηλθεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Διαδόχου εἰς συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Β. Τ. ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐν Ἀθῆναις συγκροτηθέντος διεθνὸς ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου. Τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἀποτελοῦσιν οἱ κ. Ρώμας ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, Μεσοκὸντος δημάρχος Ἀθηνῶν, ὁ γενικὸς ἐφοροὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐνταῦθα ἑνῶν ἀρχαιολογικῶν σχολῶν. Ἡ πρότασις τῆς Α. Β. Τ. περὶ συγκλήσεως τοῦ συνεδρίου τούτου κατὰ τὴν ἐβδόμησιν τῆς Διακαινησίμου τοῦ ἔτους 1905 καὶ ὅτι τὸ 1904, ὡς κατ' ἀρχὰς εἶχε μελετηθῇ, δικαιοδοτήσας ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ἦτο καὶ καὶ ἡμεῖς, ὅπως καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπεδείχθη ἀπὸ τῆς μεγάλῃς ἐν αὐτῇ γενόμενης ἀρχαιολογικῆς ἐργασίας καὶ οἱ ἐπιστήμονες αὐτῆς τε καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑστῆς δυνάμεις ἐτοίμασθαι, ἄνευ τοῦ μεθυστικῆς δεκτικῆς. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ διεθνὸς τούτου ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου θὰ διεξαχθῶσιν ἐπὶ πενθήμερον. Μετὰ τὴν λήξιν δὲ τῶν συνεδριάσεων οἱ ἐξοὶ ἀρχαιολογοὶ θὰ ἐπισκεφθῶσι τὰς ἐν Ἀθῆναις ἀρχαιοτάτας καὶ τὰς ἐν τῷ Ὑάτῳ ἀρχαιοτάτας, ἅτινα ἡ Κυβέρνησις θὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ξένων ἐπιστημόνων. Κατὰ τὴν ἐπισκεψάντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαιοτάτας θὰ γίνωσιν διάφοροι διαλέξεις καὶ ἐφημερίαι τῶν μνημείων ὑπὸ ἐπιστημόνων. Ἐκτός δὲ τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἀρχαιοτήτων οἱ ἐξοὶ θὰ ἐπισκεφθῶσι καὶ τὰς ἐν Κρήτῃ καὶ Σάμῳ, ἐνθα ἡ ἡμετέρα ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία ἐνεργεῖ ἀνασκαφάς. Κατόπιν ἡ ἐπιτροπὴ ἡσχολήθη εἰς τὰ ἀφορώμενα τὴν καταρτισθέντα κανονισμὸν τοῦ συνεδρίου καὶ ἀποστείλῃ αὐτὸν μετὰ τῆς προκλήσεως πρὸς τοὺς ἀρχαιολογικοὺς τῆς Εὐρώπης.

Η ΒΟΥΛΗ κατανάλωσα δολαρίων τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς τὰς ἐξελξεις τῶν ἐκλογῶν καὶ μετὰ τὴν ἀνύρσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Κατσάνου βουλευτοῦ Τριχωνίας ἐπεκράτησεν ὑπὸ

σας τὰς λοιπὰς. Τῇ δὲ παρελθούσῃ Τετάρτῃ προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δριμυτοῦ προέδρου. Τοιοῦτος ἀνεδείχθη ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Δημ. Ράλλης λαβὼν ψήφους 128, τοῦ δημοψηφιστοῦ τοῦ Θεοτοκίου κόμματος κ. Ν. Μπονιδίου λαβόντος ψήφους 62 καὶ τοῦ δημοψηφιστοῦ τοῦ Ζαϊμικοῦ κόμματος κ. Μπονιδίου ψήφους 29. Ὁ νέος πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Δημ. Ράλλης ἀναλαβάνων τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἶπε πρὸς τὴν Βουλὴν:

Κύριοι Βουλευταί. Ἐγγυωμένῳ ὄντι ἐπὶ τῇ ὑφίστην τῶν τιμῶν ἡν εὐημεροποιήθητ' ἐν μοι ἀπονεύματε, ἀναδειξαντὲς με Πρόεδρον τῆς Βουλῆς διὰ τῆς ὑμετέρας ψήφου. Ἄλλ' ἡ περιέλειπτος αὐτῇ τιμὴ ἐπάγεται καθήκοντα σοφὰ, ἐπάγεται ἐθύναν, ἐθύναν ἀληθῶς ἠθικὰ, ἀλλὰ βαρύνοντα διὰ τὸν ἔχοντα συνείδησιν αὐτῶν. Μόνον δὲ διὰ τῆς ὑμετέρας συνδρομῆς δύναται νὰ διὰρξῃ ἀνακούφις τῶν ἐθύνων τούτων καὶ ταῦτα ἐπικαλοῦμαι ἀκατάκωτον.

Ὁ Κανονισμὸς ἡμῶν, ἐπόμενος τῷ φιλελευθέρῳ πολιτευματί μας, ἡσφάλισεν ἐν ἐκάστοι ἡμῶν τελειαν τὴν ἐνάσκησιν τῶν κοινοβουλευτικῶν καθηκόντων, ἐν μόνῃ δὲ τῇ αὐστηρῇ καὶ ζηλοτύπῳ τῇ ῥήσει τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ παρ' ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν ἔγκειται ἡ εὐπερίτης καὶ τελειότης λειτουργίας τῆς Βουλῆς, ἐκπροσωποῦσης τὴν ἐθνικὴν κυριαρχίαν πρὸς ἡν ὀφείλει νὰ ἐξισούται. (Ἔβγε, εὖγε).

Πολλὰ καὶ ποικίλα εἶνε τὰ θέματα, ἐπὶ τ